

Številka: 094-001/2024-10

Datum: 1. 10. 2024

**OBČINSKEMU SVETU
OBČINE GORENJA VAS – POLJANE**

Zadeva: Predlog sklepa o podelitvi priznanj Občine Gorenja vas – Poljane za leto 2024

Komisija za priznanja Občine Gorenja vas – Poljane je na podlagi Odloka o priznanjih Občine Gorenja vas – Poljane (Ur. l. RS, št. 12/06 in 167/21) in Javnega razpisa za zbiranje predlogov kandidatov za podelitev priznanj Občine Gorenja vas – Poljane za leto 2024 (Podblegaške novice, junij 2024) oblikovala sklep o podelitvi priznanj občine za leto 2024, ki ga predlaga občinskemu svetu v dokončno potrditev.

Predlog sklepa:

Občinski svet občine Gorenja vas – Poljane sprejme sklep, da se za leto 2024 podelijo naslednja priznanja občine Gorenja vas – Poljane:

plaketa občine:

Valentin Bogataj – za dragocen prispevek pri delovanju društev in razvoju kulture v občini,

bronasto priznanje:

Ivanka Možina – za socialni vzor in srčnost na področju rejništva,

Ekipa prve pomoči Civilne zaščite Občine Gorenja vas – Poljane – za strokovno delo in dosežene izjemne uspehe na preverjanjih usposobljenosti ekip prve pomoči,

Planinsko društvo Gorenja vas – za prizadevno delovanje na različnih področjih planinstva,

Prostovoljno gasilsko društvo Poljane – za nesebično delo in modernizacijo v zadnjem desetletju,

Športno društvo Marmor Hotavlje – za 30-letno uspešno delovanje društva in

Uredniški odbor glasila Vaščan – za 50-letno prostovoljno raziskovanje in beleženje zgodovine Krajevne skupnosti Poljane.

Tadeja Šubic, l.r.
predsednica komisije

Priloga:

- utemeljitve predlogov za podelitev priznanj občine

Utemeljitev predlogov za podelitev priznanj Občine Gorenja vas - Poljane za leto 2024

1. PLAKETA OBČINE:

VALENTIN BOGATAJ

za dragocen prispevek pri delovanju društev in razvoju kulture v občini.

Predlagatelji:

Krajevna skupnost Gorenja vas

Društvo upokojencev za Poljansko dolino

Planinsko društvo Gorenja vas

UTEMELJITEV:

Valentin Bogataj je bil rojen 14. februarja 1945 v Podgori. Po osnovni šoli, ki jo je obiskoval na Trebiji in v Gorenji vasi, je nadaljeval šolanje na Učiteljski šoli v Ljubljani, kjer je obiskoval tudi pouk klavirja in violine. Nato je dve leti poučeval na podružnični šoli v Leskovici. Šolanje je nadaljeval na Pedagoški akademiji v Ljubljani, kjer je leta 1969 diplomiral in dosegel naziv predmetni učitelj glasbene vzgoje. Poklicno pot je do leta 1978 nadaljeval v Osnovni šoli Ivana Tavčarja v Gorenji vasi kot učitelj glasbe in zborovodja. V letih 1978 do 1982 je bil samostojni referent za izobraževanje v SOZD Alpetour v Škofji Loki. Od leta 1982 do upokojitve decembra 2006 je bil ravnatelj Glasbene šole Škofja Loka. V tem času je študiral na Pedagoški fakulteti Univerze v Mariboru, diplomiral in pridobil univerzitetno izobrazbo ter strokovni naslov profesor glasbe.

Kot dolgoletni ravnatelj Glasbene šole Škofja Loka je vse svoje znanje, izkušnje in delavnost usmeril v njen razvoj in vpetost v okolje. Pomembna skrb je bila namenjena zagotavljanju usposobljenega in predanega strokovnega kadra, s katerim so z odgovornim učno-vzgojnim in umetniškim delom dosegali rezultate, ki so bili v ponos šoli. Zanimanje mladih za vpis v šolo se je vsa leta večalo. Učenci so z doseženim znanjem bogatili svoje osebnosti in s številnimi nastopi popestrili kulturno življenje na Škofjeloškem. Redno so se udeleževali srečanj mladih glasbenikov v okviru Gorenjske in Slovenije in prejeli zaslužena priznanja za umetniške nastope ter na tekmovanjih, po državi, Sloveniji, nekdanji Jugoslaviji in v tujini in prejeli številna najvišja priznanja. Mnogi so nadaljevali glasbeno šolanje in so danes ugledni skladatelji, instrumentalisti, pevci, glasbeni pedagogi in drugo.

Valentinu Bogataju je bil osrednji cilj njegovega ravnanja ustvarjati ozračje sproščenosti, delavnosti in odgovornosti v kolektivu, kar se je odražalo v znanju učencev, ki je bilo več kot primerljivo v slovenskih razmerah. Vseskozi je bilo vzpostavljeno odlično sodelovanje s starši. Glasbeno znanje in njegovo poslanstvo sta bila velika vrednota osebnostnega razvoja vseh vključenih, kar se je odrazilo z dvema priznanjema Občine Škofja Loka: velike plakete leta 1988 in zlatega grba leta 2000.

V okviru glasbenega šolstva je bil predsednik Društva glasbenih pedagogov Gorenjske in vseskozi vodja Aktivna ravnateljstva glasbenih šol Gorenjske, kjer je bil organizator in soorganizator rednih letnih Srečanj – Revij glasbenih šol Gorenjske in zamejstva ter devetkrat predsednik organizacijskih odborov regijskih tekmovanj mladih glasbenikov Gorenjske. Kot član Izvršnih odborov Zveze društev glasbenih pedagogov Slovenije in Zveze slovenskih glasbenih šol je bil večkrat član organizacijskih odborov Tekmovanj mladih glasbenikov Republike Slovenije. Bil je delegat Zveze slovenskih glasbenih šol v skupščini EMU (Evropske zveze glasbenih šol) ter predsednik Komisije Zveze slovenskih glasbenih šol za podeljevanje nagrad in priznanj Frana Gerbiča.

Na ljubiteljskem kulturnem področju je bil član Okteta Doma Ivana Cankarja v Ljubljani (1964–1965), član APZ Vinko Vodopivec v Ljubljani (1969), 40 let vodja in pevec Gorenjevaškega okteta v Gorenji vasi, za kar je za dolgoletno vodenje kot prvi nagrajenec leta 1997 prejel priznanje občine. Bil je član Učiteljskega pevskega zbora Staneta Žagarja v Kranju (1969–1971), vodja in pevec v Oktetu Jelovica, član Mešanega pevskega zbora Lubnik v Škofji Loki in član Moškega pevskega zbora Tomaža Tozona & Viribus unitis.

Bil je predsednik Odbora za glasbeno dejavnost pri Zvezi kulturnih organizacij Škofja Loka in več let tudi njen predsednik. Za svoje delovanje v kulturi je prejel več priznanj: srebrno in zlato Gallusovo značko,

Gallusovo listino Zveze kulturnih organizacij Slovenije (1992), malo plaketo občine Škofja Loka (1991), odličje Svobode s srebrnim listom Zveze kulturnih organizacij Slovenije (1991). Zveza slovenskih glasbenih šol mu je ob koncu ravnateljstva za življenjsko delo na področju glasbenega šolstva in za izjemne dosežke na pedagoškem in organizacijskem področju pri uveljavljanju glasbene vzgoje in izobraževanja podelila nagrado Frana Gerbiča.

V prostem času so ga zanimali različni hobiji, tako se je med drugim vključil tudi v PD Gorenja vas. Vidni člani so v njem prepoznali človeka, ki bi lahko z izkušnjami kulturnega ustvarjalca pripomogel pri soorganizaciji njihovih prireditev. Tako je za skoraj desetletje postal ustvarjalec kulturnih programov ob tradicionalnih pohodih na Blegoš. S svojo pronicljivostjo tekstov, natančnega besedoslovja in veščino kulturnega dostojanstva je snoval najrazličnejše tematike ob pohodih in tako k pestremu vzdušju pod Blegošem pridodal veliko. Dejavno se je vključil tudi v upravni odbor in kot podpredsednik v štiriletnem mandatu vnesel v razpravo doslednost in kakovost. Bil je pobudnik izdaje in član uredniškega odbora zbornika 40 let Planinskega društva Gorenja vas: 1974–2014. Za delo v planinskem društvu je prejel tudi bronasti in srebrni častni znak Planinske zveze Slovenije.

Vestno se je vključil v organizacijo pohodov upokojenske sekcije in prav tam se je začela snovati pestrost nadaljnjih upokojenskih izletov tudi pri Društvu upokojencev za Poljansko dolino Gorenja vas, v katerega se je vključil po upokojitvi leta 2009 in pomembno prispeval k uspešnemu delovanju društva in bogatitvi življenja njegovih članov. Leta 2012 je bil izvoljen v upravni odbor društva, v katerem je prevzel odgovornost poverjenika za obveščanje in pohodništvo. Njegov prispevek na tem področju je bil izjemen, saj je oblikoval številne društvene dokumente, pisal prispevke o delu društva in že leta 2011 prevzel načrtovanje, organizacijo in izvedbo planinskih izletov in pohodov za upokojence. To nalogo je z vso predanostjo opravljal vse do marca letos.

Od leta 2013 dalje deluje tudi kot kronist društva, skrbno dokumentira vse društvene dogodke, ki jih skupaj s fotografskim gradivom ohranja v samostojnih zvezkih – Kronikah. Bogata zgodovina in delovanje društva bosta tako ostala ohranjena za prihodnje generacije. Poleg svojega prispevka na področju pohodništva je kot glasbenik in član kulturne skupine društva sodeloval in popestril številne društvene prireditve in nastope v domovih starejših občanov. Ob 70-letnici društva je bil pobudnik, pisec in urednik zbornika Dober dan, starost, v katerem je zabeleženo in ohranjeno bogato preteklo delovanje društva. Društvo mu je v letu 2023 ob 70-letnici podelilo plaketo v zahvalo za obsežno prostovoljno delo, ki ga že več kot desetletje namenja društvu in njegovim članom.

Njegovo znanje, življenjske izkušnje ter organizacijske sposobnosti so neprecenljive in v širši skupnosti izjemno cenjene, zato ga je Krajevna skupnost Gorenja vas v obsežnem projektu priprave zbornika Gorenjevaško in Hotaveljsko skozi čas leta 2018 povabila k sodelovanju kot urednika. Izbral je člane uredniškega odbora in k nastajanju knjige povabil številne sodelavce, ki so s strokovnim znanjem, splošno razgledanostjo in izkušnjami oblikovali prispevke. Zbornik, ki je izšel decembra 2020, prinaša v 10 poglavjih na več kot 600 straneh bogastvo preteklosti, opremljen je z mnogimi fotografijami in dokumenti ter tabelami in predstavlja obsežno, poglobljeno in temeljito raziskovalno delo pri domoznanskem opisu dveh območij s številnimi vasmimi. Valentin je opravil številne osebne razgovore in telefonske pogovore. Kot odgovorni urednik je sodeloval z več kot 70 avtorji, se z njimi dogovarjal, usklajeval, srečeval in posvetoval, vodil 37 sestankov uredniškega odbora, organiziral predstavitve zbornika ter ga v času epidemije kovida zaradi omejitev druženja tudi prodajal. Pri nastajanju zbornika je do izdaje opravil več kot 2.100 prostovoljnih ur. Z uredniškim in organizacijskim delom je s svojim znanjem, izkušnjami, potrpežljivostjo, natančnostjo in vestnim delom ogromno prispeval k prepoznavnosti krajev, ljudi in preteklosti Gorenjevaškega in Hotaveljskega, kar je še posebej pomembno v luči razumevanja izzivov sedanjosti.

KS Gorenja vas, Društvo upokojencev za Poljansko dolino Gorenja vas in Planinsko društvo Gorenja vas zato predlagajo Valentina Bogataja za podelitev plakete za dolgoletno delo na kulturnem področju, v različnih društvih in širše v lokalni skupnosti.

Dušan Podobnik
predsednik sveta KS Gorenja vas

Vladimir Koračin
predsednik Društva upokojencev
za Poljansko dolino Gorenja vas

Rafael Krvina
predsednik Planinskega društva
Gorenja vas

2. BRONASTO PRIZNANJE:

IVANKA MOŽINA

za socialni vzor in srčnost na področju rejništva.

Predlagatelj: Krajevna skupnost Javorje

UTEMELJITEV:

Otroku, ki nima svoje družine, in ki iz različnih razlogov ne more živeti pri bioloških starših ali ga je zaradi ogroženosti potrebno izločiti iz družinskega okolja, je v rejništvu omogočena zdrava rast, skladen osebnostni razvoj, izobraževanje in priprava za življenje. Rejništvo ureja zakon o izvajanju rejniške dejavnosti iz leta 2002. Status rejnika se vzpostavi z rejniško pogodbo, ki jo sklenejo s centrom za socialno delo. Rejništvo se lahko opravlja poklicno ali kot dejavnost poleg svojega osnovnega poklica. V lanskem letu je bilo v rejništvu 753 otrok, rejniških družin je bilo 549, samo 69 rejnic, rejnikov je to delo opravljalo kot poklicno dejavnost.

Ivanka Možina je bila rojena 17. 6. 1967 na Križni Gori. Z možem Marijanom živita na kmetiji v Dolenčicah. Ivanka je rejnica postala pred 15 leti. Navdih za rejništvo je dobila že v srednji šoli od sošolke, kjer so doma imeli rejništvo. Poleg svojih štirih otrok sta med sebe v oskrbo do sedaj sprejela 8 otrok. Najmanj časa je bil pri njima v oskrbi 2 meseca, najdlje pa 7 let, trenutno imata tudi vikend rejništvo. Še vedno pa z vsemi ohranjajo stike tudi potem, ko niso več v njeni oskrbi. Tako se rada z možem udeleži njihovih rojstnih dni ter raznih praznovanj. Poleg tega zelo rada popazi tudi na svoje vnuke.

Zelo naporno zna biti vzgajati svoje otroke in biti še rejnica drugim otrokom. Veliko ljubezni, vztrajnosti in potrpljenja je potrebno za vzgojo otrok, kateri so trmast, v puberteti ali pa imajo telesne omejitve, posebnosti. Vse to Ivanka zmore in zna skupaj z možem. In tukaj je še kmetija, katera je vedno obdelana in omogoča otrokom pestro okolje za igro, zabavo.

Kljub nekaterim neljubim dogodkom kateri so se zgodili zaradi staršev otrok, se z možem še naprej predaja službi rejnice.

Ivanka svoje poslanstvo rejnice zagotovo opravlja vestno, odgovorno in dosledno, kar je najbolj pomembno, da so otroci pri njej deležni zares dobre, zgledne vzgoje ter da so otroci deležni zdravih kmečkih in slovenskih vrednot in navad. Opravlja socialno delo za otroke iz različnih delov Slovenije in to delo je tako veliko, da ga pravzaprav težko dojemamo in ga polno lahko čutijo le otroci katerim se Ivanka z vsem srcem razdaja.

Peter Peternel
predsednik sveta KS Javorje

3. BRONASTO PRIZNANJE:

EKIPA PRVE POMOČI CIVILNE ZAŠČITE OBČINE GORENJA VAS – POLJANE

za strokovno delo in dosežene izjemne uspehe na preverjanjih usposobljenosti ekip prve pomoči.

Predlagatelj: Primož Kokalj, poveljnik občinskega štaba Civilne zaščite

UTEMELJITEV:

Predlaga se podelitev bronastega priznanja ekipi prve pomoči CZ Občine Gorenja vas - Poljane za izjemno strokovno delo, vestna usposabljanja in prenašanje znanja na različnih dogodkih v organizaciji različnih enot v sistemu zaščite in reševanja na področju prve pomoči ter izjemne uspehe na preverjanjih usposobljenosti tovrstnih ekip na regijski ravni.

Ekipa Civilne zaščite občine Gorenja vas - Poljane je bila vzpostavljena leta 2019 v sklopu organizacije enot in služb Civilne zaščite za opravljanje nalog zaščite, reševanja in pomoči. Ekipa pa skrbi za stalno pridobivanje in obnavljanje čim boljšega znanja, obvladanje veščin in osvajanje novosti na področju prve pomoči ob naravnih in drugih nesrečah.

Zadnja leta se udeležuje preverjanja usposobljenosti ekip, ki v organizaciji regijskih izpostav Uprave RS za zaščito in reševanje ter Rdečega križa Slovenije na regijski ravni potekajo na osmih lokacijah po državi. Že lani je na tekmovanju v Radovljici dokazala najboljšo usposobljenost in med devetimi ekipami na Gorenjskem prejela najvišje število točk. Ekipo so sestavljali: Nina Strel, Neža Kovač, Anja Štravs, Katja Štucin, Monika Stanonik in vodja Tomaž Čadež, ki so vsi so tudi člani različnih gasilskih društev v občini. Tudi letos so v sklopu Bogatajevih dnevov v Kranju osvojili najvišje možno število točk in svoje znanje in izkušnje le še potrdili, ob tem, da je ob drugih članih Nežo Kovač nadomestila Neža Stanonik, Nina Strel je prevzela mesto vodje, Tomaž Čadež pa vlogo mentorja. Predznanje vseh članov temelji na tečaju za bolničarja, nekaj deklet dela tudi na področju zdravstva. Dodatno se izobražujejo na posvetih in seminarjih, na katerih se seznanjajo z aktualnimi smernicami. Na preverjanje, na katerem morajo ekipe prikazati usposobljenost in znanje pri reševanju in oskrbi prikazanih poškodb ponesrečencev v različnih nesrečah, ki nas lahko prizadenejo, se pripravljajo pol leta, zadnja dva meseca intenzivneje po realnih vnaprej pripravljenih scenarijih. Usposablja se za primere poškodb, udarnin, opeklin, ugrizov, srčnega infarkta, hipoglikemije, anafilaksije, težav pri dihanju in drugo.

Ekipa sicer svoje znanje predaja občanom na predstavitvah temeljnih postopkov oživljanja, ki jih izvajajo v okviru dnevov odprtih vrat gasilskih društev in na drugih predstavitvah v občini z namenom vzbuditi zanimanje za prvo pomoč ter dejavnosti Rdečega križa in Civilne zaščite. Sodelujejo tudi na vsakoletni vaji gasilskih enot v organizaciji Gasilskega poveljstva Občine Gorenja vas - Poljane in so nasploh nepogrešljivi v sestavi Civilne zaščite. V prihodnosti si želijo čim več ljudi poučiti o temeljnih postopkih oživljanja in prve pomoči ter še naprej aktivno sodelovati z enotami v sistemu zaščite in reševanja, še posebej z gasilci.

Primož Kokalj
poveljnik občinskega štaba
Civilne zaščite

4. BRONASTO PRIZNANJE:

PLANINSKO DRUŠTVO GORENJA VAS

za prizadevno delovanje na različnih področjih planinstva.

Predlagatelj: Marija Prosen

UTEMELJITEV:

Pobudnik za ustanovitev PD Gorenja vas je bil akademski kipar Tone Logonder, po duši gornik - alpinist, gorski vodnik in dolga leta gorski reševalec. Okrog sebe je zbral ljubitelje gora in jih tudi našel. Novoustanovljeno društvo je pričelo opravljati svoje poslanstvo. Kot učitelj likovnega pouka na osnovni šoli v Gorenji vasi in velik ljubitelj gora ni užival planinstva samo zase, ampak je kot planinski mentor organiziral in vodil številne pohode z učenci osnovne šole, ki se še danes spominjajo lepih doživetij v njegovi družbi.

Na ustanovnem občnem zboru društva se je 10 ljubiteljev planinstva zbralo 6. julija leta 1974. Potrdili so pripravljena pravila društva in izvolili člane upravnega odbora, nadzornega odbora in častnega razsodišča. Za prvo predsednico društva je bila soglasno izvoljena Mirjana Puc.

Izleti v sredogorje in visokogorje, markiranje planinskih poti, kresovanje na predvečer 1. maja, izobraževanje kadrov in organiziranje predavanj so zaznamovali prva leta delovanja društva. Dve leti po ustanovitvi so pričeli s spominsko rekreativnimi pohodi na Blegoš, najprej skupaj PD Žiri in Sovodenj, kasneje pa v sodelovanju s PD Škofja Loka.

Marku Miklavčiču, drugemu predsedniku društva, se je leta 1978 porodila ideja o gradnji zavetišča na Jelencih. Gozdarsko kočo so več let obnavljali s prostovoljnim delom. Leta 1985 so zavetišče predali svojemu namenu in jo v naslednjih letih temeljito obnovili. Že skoraj štiri desetletja daje prijetno zavetje številnim pohodnikom, postreženi so s pijačo, dobijo pa tudi informacije o poteh in razmerah na Blegošu.

V zadnjih mandatih društva je vodstvo s svojim zvestim članstvom spoznalo potencial društva in ga razširilo na stopnjo ali dve višje. Vse za blaginjo društva in razpoznavnost v planinskih krogih, med občinskimi mejami, predvsem pa na pohodnih poteh pod Blegošem.

Članstvo je raslo v zadnjem desetletju. Prišli smo na številko 280, po covidnem času smo zopet blizu te številke. Vsekakor je potrebno poudariti, da nam članstvo raste na račun odličnega dela v planinskih krožkih na obeh osnovnih šolah. Število raste tudi na delovno aktivnem prebivalstvu. Nekateri starejši, upokojenci, niso več člani društva, prihajajo novi. Tako da smo v merilu MDO Gorenjska v prvi polovici društev po članstvu. Uspešno nadaljujemo s tradicionalnimi prireditvami, kot sta oba pohoda na Blegoš. 2. januarja – novoletni pohod in tradicionalni SR pohod na Blegoš, ki je bil letos že 47. po vrsti. Kar pomeni, da je eden najdaljših, najtradicionalnejših pohodov v slovenskem merilu. To je spoznala tudi Občina Gorenja vas – Poljane in je za to v okviru športa v občini pohod eden izmed stebrov aktivnosti na državnem nivoju. Če je novoletni pohod bolj za domačine in planincev sosednje fare, je majski pohod vseslovenski. Tudi 2. januarja so se v sklopu redkih društev po Sloveniji prijavljali na ta pohod, a jih je zelo rado odvrnilo vreme. Še vedno pa velja prvotna trasa pohoda. Na tej trasi spoznamo Blegoš v najlepši veličini, da mu lahko rečemo GORA. Iz Hotavelj, od tovarne Marmor, v Čabrače, čez Jezgurocovo senožet na vrh Blegoša. Povratek je mimo društvenega zatočišča na Jelencih v Volako in nazaj do avtomobilov. Vodenje je strokovno, v okviru naših planinskih vodnikov. Udeležba je zelo odvisna od vremena. 2. januarja so razmere od zimskih do spomladanskih. V vseh letih in tudi v zadnji polovici smo pohod vedno izpeljali, četudi samo z dvema pohodnikoma, v izrednih razmerah, dežju in snegu. Društveni pohod drugega dne v letu je začetek naših aktivnosti. Je trdno na koledarju naših planinskih izletov. Prav tako je trdno v koledarju Spominsko-rekreativni pohod na Blegoš v začetku maja. Planincev mogoče ni več toliko kot včasih. Še vedno jih lahko naštejemo 300 in več. Tistih, ki se vpisujejo. Mnogo je tistih, ki se ne vpisujejo. Ljudje se staramo in mnogo je tistih, ki jih ni več med nami. Pohod je star skoraj pol stoletja. V zadnjih letih je poudarek pohoda v maju dobro sodelovanje s PD Škofja Loka. Obe društvi si ta Blegoš delimo v vseh dneh v letu. Ob tej prireditvi stopimo skupaj in poskušamo narediti dogodek, ki nam ostane v srcu. Pohodnikov ni več toliko kot nekdanj, a je potrebno

najti energijo v sodelovanju obeh društev. Glavni nosilec programa je še vedno PD Gorenja vas, a nam je PD Škofja Loka bližje kot nam je bila pred leti. Šteje sodelovanje. In občina nam v zadnjih letih na podlagi športnega razpisa in programa športa v občini, na podlagi vestnega poročila, priznava in zagotovi toliko sredstev, da nam še vedno nekaj ostane. Tako kot včasih, če je bilo 500 ljudi in več. Časi se spreminjajo. Zavedamo pa se, skupaj s PD Škofja Loka, da bomo morali nadgraditi pohod, dodati še nekaj na vsebini, da bo pohod še uspešnejši.

Društvo je v zadnjem desetletju z idejo Prijateljev Jelenc naredilo pospešek, ki nam omogoča še boljše delovanje na vseh področjih. Ideja vpisovanja planincev na Jelencih, ki gredo na Blegoš mimo Jelenc, s podpisom naredimo več kot si mislimo. Prvič zase, drugič za društvo in za članstvo društva. Akcija traja že 13. leto. Iz skromnih začetkov je prerasla v množično dejavnost. Danes lahko naštejemo skoraj 100 pohodnikov, ki se vpišejo na Jelencih v odprti dobi zavetišča. Od novembra do maja, ob sobotah, nedeljah in praznikih. Z zaključno prireditvijo na začetku junija s podelitvijo nagrad nad 20 vpisov. Za kaj gre in kaj nam je akcija prinesla. Nekoč skoraj nepoznana planinska postojanka sredi blegoških gozdov je v teh letih dobila dušo. Je bajta, kjer je duša doma. Na trenutke je v njej le dežurni, obvezno član društva, na trenutke bajta poka po šivih. Pred covidom so bile razmere že skoraj neobvladljive. A kljub vsemu. Prijatelji Jelenc, ko se ob srečanju podružimo, se na Jelencih v vseh šestih mesecih počutimo kot doma. Ob štedilniku na drva, ob kozarčku in ob prijateljih je debata povsem enostavna, vesela in humorna. Lahko je zgodovinska, lahko je planinska, lahko je tudi bolj filozofska. A vedno smo vsi sogovorniki. Prinašamo na zavetišče smeh, pozabimo na ta preresni svet in z okrepljenim društvu pomagamo k blaginji in napredku.

Tudi zato imamo danes 10 markacistov, pred desetimi leti so bili štirje, zato imamo danes osem vodnikov, pred desetimi leti so bili trije.

Ker zavetišče deluje dobro, imamo nove člane, ki dežurajo. So termini, ki jih mora zapolniti gospodar, predsednik, a je pogumnega in prizadevnega članstva veliko. Zavetišče je potrebno vzdrževati. Še posebno so velike priprave v mesecu oktobru, ko se približuje nova sezona. Priprava drv, dostaviti pijačo na hrbtu, oskrbna pot na Jelence je slaba, ali pa lahko rečemo, da je sploh ni. Potrebno je temeljito čiščenje zavetišča, gostinskega prostora in skupnega ležišča.

S sredstvi, ki jih zavetišče prinaša lahko društvo izobražuje markaciste, izobražuje planinske vodnike, izobražuje mentorje planinskih skupin v osnovnošolskih krožkih. In se članom društva društvo lahko zahvali s povabilom na predsednikov izlet, na srečanje dežurnih, na vsakršno zahvalo za trud. Ničesar ne zaračunamo, plačamo nekaj potrebnih prevoženih kilometrov.

Ker je zavetišče »podeseterilo« prihodke v zadnjem desetletju, je veliko več dela na gospodarju. Stanje zalog, odpadki, usposabljanje novih dežurnih. Velika naloga gospodarja. A zmoremo, ker smo redoljubni, ker smo pošteni in za to društvo deluje dobro.

Ni razprtij, ni notranjih struj, ni nesoglasij. So majhni prepirčki, ki zvedenijo še tisti trenutek.

Vsled dobrega delovanja društva zelo dobro delata planinska krožka na obeh šolah. Vsi mentorji imajo kvalifikacijo. Mentor šolskih skupin ali planinski vodnik ali profesor športne vzgoje. Vse to pomeni strokovno in pedagoško delo v krožku. Na obeh šolah delujejo štiri skupine s programom izletov in planinskih taborov. Društvo nudi sofinanciranje prevoza, prehrane in prenočišč na taborih. Nudi izobraževanja mentorjem. Na občnem zboru se krožki predstavijo z delom v sliki in besedi. Na voljo imajo svojih pet minut za predstavitev. Je pomembno, da to slišimo vsi ostali člani društva. Osnovni smo mladinski odsek, ki bi naredil prehod iz šolskega v mladinsko delovanje. Osnovo imamo, potrebna je še realizacija. Za naslednje desetletje.

Oba ostala odseka, markacisti in vodniki, sta se v zadnjih letih okrepila. 10 markacistov in 8 vodnikov. Kaj to pomeni? Poti, ki jih imamo v skrbništvu po katastru PZS, komisije za poti, smo v zadnjih letih povsem obnovili in jih vzorno vzdržujemo. Prevzeli smo skrbništvo poti v Julijskih Alpah. Od planine Krstenice do Lazovškega prevala. Udeležujemo se srečanj markacistov, kjer s svojim znanjem pomagamo svojim vrstnikom nekje iz druge strani Slovenije.

Prav tako osmerica planinskih vodnikov vodi številčnejše planinske izlete. Ker imamo drugostopenjske vodnike, lahko vodimo v visokogorje in bolj zahtevne poti. Tako smo v zadnjem letu, ob lepem vremenu, peljali planince na zelo zahtevne vrhove. Pred desetletjem to ni bilo mogoče. S tem ker nas je več, imamo številčnejše in raznovrstnejše izlete. Udeležba je zadovoljiva. Pri vseh društvih upada

številčnost na izletih, mi jo nekako držimo na ravni pokrivanja stroškov. Prevozi so postali dragi. Tako da s prispevki udeležencev, sredstvi z občinskega razpisa in racionalnostjo prevozov zmoremo pokrivati stroške. Nekaj sredstev znamo pridobiti tudi preko razpisov. Tako nam na razpisu PZS v akciji Slovenija planinari uspe pridobiti nekaj sredstev (v letošnjem letu 400€), da pokrijemo vse stroške z aktivnostjo planinskih pohodov.

Na razpisu za vzdrževanje planinskih poti smo v zadnjih dveh letih skupno prejeli več kot 4000€. Za potne stroške, za material, za izobraževanja, za kakšno malico in prenočišče na prej omenjeni poti v Julijskih Alpah.

Denar se najde. A je potrebno bedeti nad razpisi, spoštovati roke, predvsem pa narediti brežhibna poročila. In to znamo.

Pred leti smo zastavili dve aktivnosti na novo. Fotografski natečaj in predavanja planinskih vsebin s strani uspešnih alpinistov (Viki Grošelj, Marija in Andrej Štremfelj), znanih udeležencev trekingov in naših znancev, prijateljev (Anda Perdan, župnik Jože Stržaj ...)

Fotografski natečaj je bil zastavljen izven občinskih meja in je prinašal rezultate. S fotografijami smo ovekovečili kakšno razstavo, v OŠ Ivana Tavčarja v Gorenji vasi, v koči na Blegošu, v gostilni Blegoš v Javorjah. Naredili smo svoj koledar. Iz različnih tem. Visokogorski vrhovi, doživetja v planinah, vreme v gorah, selfi v gorah ipd. Vsakokrat smo najboljše fotografije, ki jih je izbrala posebna komisija, nagradili. S predavanji smo se od teh znanih ljudi odpeljali v nam nepoznani svet. Udeležba je bila marsikdaj zelo lepa. Nad 70 udeležencev.

V času covida sta aktivnosti zamrli in jih imamo namen znova obuditi v naslednjem letu.

Približuje se 40. obletnica delovanja zavetišča na Jelencih. V naslednjem letu. V zadnjih dveh letih smo na zavetišču naredili marsikaj. V celoti smo prebarvali lesene dele. Spet s pomočjo donatorja barve preko razpisa. Donator je Kansai Helios. Posodobili smo elektrifikacijo. Z večjimi paneli sončne energije imamo na voljo več energije in priklop na 220V. Izboljšali smo vodno stanje in stanje odplak. Rastlinska čistilna naprav še ne deluje, ker so se pojavile težave znotraj vodovarstvenega območja. Malenkost smo posodobili dostavno pot. Posodobili smo notranjo opremo. Nekaj prostora za izboljšavo je še. Predvsem na sanitarijah za boljše udobje dežurnih. Dežurni smo bili in smo prostovoljci.

Društvo deluje usmerjeno k ciljem, enotno in z veliko prizadevnih članov.

Mogoče se bere kot svetopisemska zgodba, a je vse napisano enostavno RESNICA.

Zato je predlog na podlagi jasne in brežhibne utemeljitve še kako na mestu za podelitev občinskega priznanja. Ker smo nosilec in osrednji člen planinskega življenja pod Blegošem.

Tako lahko povzamemo, da je Planinsko društvo Gorenja vas osrednji društveni subjekt, ki skrbi za urejenost planinskega sveta pod Blegošem. Je društvo, ki povezuje prijatelje planinskega sveta in ostale planinske duše. Tako je v naših vrstah nad dvestopetdeset članov, od najmlajših do najstarejših. Prav tako z izobraževanju članov skrbimo, da so vse akcije strokovno izvajane in dobro opremljene.

V vsej petdesetletni zgodovini ni bilo trenutka, ki bi dejavnost v svetu planinstva pod Blegošem zastala ali celo zamrla. V vsem obdobju so se našli ljudje, prostovoljci, ki z zagnanostjo in samoumevnostjo nadaljujejo pot. Brez plačila, a vsakokrat z besedno zahvalo in posameznimi družabnimi srečanji. Ohranili smo še delavnost, prostovoljstvo in spoštovanje drug do drugega. Veselimo se vsakega novega člana v naši sredini. Vsak lahko počne kaj dobrega ali pomembnega za naš obstoj.

Marija Prosen

5. BRONASTO PRIZNANJE:

PROSTOVOLJNO GASILSKO DRUŠTVO POLJANE

za nesebično delo in modernizacijo v zadnjem desetletju.

Predlagatelj: Krajevna skupnost Poljane

UTEMELJITEV:

Leta 1894 so Valentin Šubic, Valentin Tavčar in Jernej Ramovš v Poljanah ustanovili požarno brambo, kakor so se v tistih časih imenovala gasilska društva. Med ustanovitelji so bili še drugi rodoljubi, ki so osebno in finančno podprli društvo. Dr. Ivan Tavčar, njegov brat in tedanji župan Poljan (Poljane so bile v tistem času občina) Valentin Tavčar, ljubljanski župan Ivan Hribar ter avstrijski cesar Franc Jožef so darovali skupno 674 goldinarjev. Že tistega leta je bila nabavljena večja ročna brizgalna in 90m cevi. Vse od tistih časov pred 130. leti pa do današnjih dni je Prostovoljno gasilsko društvo Poljane srčno in zagnano skrbelo za varnost in blagostanje vseh krajanov in krajanov.

Sedanje vodstvo in operativno članstvo se je učilo od svojih predhodnikov, svoje znanje pa z veseljem predajajo mlajšemu rodu, ki v svoji mladostniški nadobudnosti z veseljem sprejema in absorbira informacije starejših stanovskih kolegov in nemalokrat vzornikov, saj je želja marsikaterega otroka nekoč postati čisto pravi gasilec. Skozi vsa leta obstoja gasilskega društva je bila mladina v Poljanah zelo dejavna in posledično zelo uspešna o čemer pričajo rezultati preteklih obdobij. Danes smo ponosni na to, da je mladina iz PGD Poljane poznana širom po Sloveniji po vrhunskem znanju in uspehih na vseh nivojih tekmovanj, naj naštejemo nekaj največjih uspehov: 2. mesto ekipe mladink na Državnem mladinskem gasilskem tekmovanju leta 2008 v Ravnah na Koroškem, 3. mesto ekipe mladink na izbirnem tekmovanju za gasilsko olimpijado, ki je potekalo leta 2009 v Kočevju, ekipa starejših pionirjev je dvakrat zapored v letih 2010 in 2011 osvojila naslov državnih prvakov v gasilskem kvizu. Ekipa pionirjev pa 1. mesto na pionirskem orientacijskem državnem tekmovanju v Žalcu leta 2012, 3. mesto ekipe mladincev na izbirnem tekmovanju za gasilsko olimpijado, ki je potekalo leta 2014 v Šentjurju. To je nekaj najvidnejših uspehov, poleg zgoraj naštetega ne moremo mimo vsakoletnih odličnih uvrstitev na Srečanju slovenske in hrvaške gasilke mladine, kje naše ekipe že skoraj 10 let zelo uspešno zastopajo ne samo domače društvo temveč tudi regijo gorenjsko in državo Slovenijo.

PGD Poljane je osrednja gasilka enota v občini Gorenja vas – Poljane. Društvo III. kategorije ima v operativni sestavi 52 članov in članic, vozila GVV 2, AC 16/60 ter dve vozili GVM-1 s katerimi zagotavljajo operativno pripravljenost 24 ur na dan. Operativna sposobnost pomagati sokrajanu v nesreči ne glede na uro in dan v letu je vseskozi vodilo operativnemu članstvu. Skozi zapise zgodovine lahko vidimo sled opremljanja z najsodobnejšo opremo tistega časa.

Tudi danes je v orodišču najsodobnejša oprema ter sodobna gasilska vozila, ki so bila v društvo pripeljana ob pomoči vseh krajanov in z veliko vloženega lastnega entuziazma članov v želji po najsodobnejši opremi, ki je nujno potrebna za opravljanje operativnih nalog sodobnega časa kjer nesreča nikoli ne počiva.

Zapletenim in nevarnim situacijam so lahko kos le usposobljeni srčni ljudje. Člani in članice Prostovoljnega gasilskega društva Poljane, skupaj z najmlajšimi jih je preko 400, so ponosni, da lahko negujejo prostovoljstvo, solidarnost in tovarištvo ki so same po sebi dragocene vrednote v naši družbi na vseh področjih. To pa se najbolje in najbolj celovito pokaže ravno v pomoči ob nesrečah. Prostovoljstvo je torej kapital, ki ga ni mogoče nadomestiti z ničemer.

Zato svet krajevnega skupnosti Poljane predlaga, da Občina Gorenja vas – Poljane, Prostovoljnemu gasilskemu društvu Poljane podeli občinsko priznanje.

Franc Dolenec
predsednik sveta KS Poljane
nad Škofjo Loko

6. BRONASTO PRIZNANJE:

ŠPORTNO DRUŠTVO MARMOR HOTAVLJE

za 30-letno uspešno delovanje društva.

Predlagatelj: mag. Hiacinta Klemenčič

UTEMELJITEV:

Športno društvo Marmor Hotavlje je bilo v register vpisano 29. 7. 1994. Že prej zelo aktivne mlajše generacije, ki so preko mladinske organizacije organizirale različne rekreativne in družabne dogodke, so tudi formalno ustanovile vaško športno društvo. Osnovni namen novonastalega društva je bil zagotavljanje pogojev za športno-rekreativno udejstvovanje vaščanov in vseh rekreacije željnih prebivalcev širšega okoliša. Rekreaciji v telovadnici, začeli so s košarko in floorballom, so se pridružile še druge aktivnosti in prireditve. Krosi po Hotavljah, kolesarski kronometri, košarkarski in floorball turnirji so ime društva postavljali na vedno večji zemljevid organizatorjev tovrstnih prireditev.

Z obsegom in številčnostjo aktivnosti je naraščalo tudi članstvo. Po nekaj letih sta zaživel dve glavni prireditvi društva, ki narekujeta utrip društva še danes: Hotaveljska grča in kolesarski vzpon na Blegoš. Hotaveljska grča (pohodi, teki, kolesarjenje in različne oblike druženja) je vzpodbuda k zdravemu slogu življenja. Združuje vse generacije, od najmlajših do najizkušenejših. Del koledarja Hotaveljske grče je bil dolga leta Urekov pohod na Goro in soorganizacija le-tega.

ŠDMH je v začetnem obdobju začel tudi z organizacijo kolesarskega vzpona na Blegoš, ki je sčasoma prerasel okvire društva in je v zadnjih letih del širšega projekta Pokala polanskih puklov, kjer se ŠDMH kot pobudnik povezuje z ostalimi organizatorji kolesarskih prireditev v Poljanski dolini. Prireditve je lani doživela jubilej, 25. izvedba je bila pravi mali kolesarski praznik na Blegošu. Kot spomin na enega od pobudnikov in organizatorjev dirke je tekma že nekaj let memorialna za Lojzetom Oblakom, ki je v društvu pustil neizbrisljiv pečat.

V društvu uslišijo tudi želje svojih članov po drugih športih in aktivnostih. Poleg tradicionalnih kolesarskih izletov skrbijo za zimske aktivnosti, t.i. smučarske dneve, poleg teh pa zadnja leta precej pozornosti usmerjajo v tek in udeležbo na tekaških prireditvah. Že prej določene tekaške prireditve so dobile nov zagon s pomočjo sovaščanu Tonetu Kosmaču, ki je šel po profesionalni poti maratonca in svoj cilj dosegel s sodelovanjem na Olimpijskih igrah v Braziliji.

Največja športno-rekreativna prireditev društva je KBK trail, tek oz. pohod iz Kopačnice na Blegoš in nazaj. V zadnjih letih KBK trail šteje za prvenstvo Slovenije v kratkem trailu za veterane. Društvo se aktivno povezuje tudi z organizatorji tekov, predvsem pri projektu Pušeljč gorskih tekov.

Poleg omenjenih prireditev je treba izpostaviti floorball, ki je bil eden prvih športov v društvu. Močne generacije rekreativcev in Poletna liga na Hotavljah so svoj epilog dobile z osvojitvijo naslova državnih prvakov generacije U19.

Družabnost, netekmovalnost, motivacija, povezovanje lokalne skupnosti, vse te vidike pozitivnega-zdravega načina življenja ŠDMH skupaj z ostalimi društvi goji z vpisnimi knjigami na Slajki (Prijatelji Slajke za pohodnike) in na Blegošu (Blegoške trme za kolesarje).

Društvo je aktivno tudi pri zbiranju sredstev za svoje delovanje. Kar desetletje in pol so bile sredi poletja na Hotavljah zelo obiskane veselice v organizaciji ŠDMH, ki so še sedaj zgled dobre organizacije, vzdušja in odmevnosti.

Na Hotavljah je ŠDMH najmlajše društvo, a je praviloma tako ali drugače vpeto v delovanje ostalih dveh vaških društev (Prostovoljno gasilsko društvo Hotavlje, Turistično društvo Slajka Hotavlje). Lepo je, da vsako društvo na svojem področju skrbi za utrip vasi in okoliša, da je vas živa in ne le spalno naselje.

Energija ŠDMH, vedno nove ideje, skrb za družabnost, povezovanje z ostalimi akterji, izvedba športnih in rekreativnih dejavnosti in prireditev na visoki ravni, še vedno na povsem volonterski osnovi, prispevajo k prepoznavnosti in ugledu občine, društvu pa so v ponos in obveznost, da še naprej skrbi za športno-rekreativni utrip Hotavelj in Poljanske doline.

Predlagam, da se Športnemu društvu Marmor Hotavlje ob 30. obletnici delovanja za dolgoletno uspešno delo na področju športa, ki je pomembno prispevalo k prepoznavnosti in ugledu občine, podeli PLAKETA Občine Gorenja vas – Poljane za leto 2024.

Predlog podpirata PGD Hotavlje in TD Slajka Hotavlje.

mag. Hiacinta Klemenčič

7. BRONASTO PRIZNANJE:

UREDNIŠKI ODBOR GLASILA VAŠČAN

za 50-letno prostovoljno raziskovanje in beleženje zgodovine Krajevne skupnosti Poljane.

Predlagatelj: Krajevna skupnost Poljane

Vaščan, glasilo Krajevne skupnosti Poljane, letos beleži že petdeset let od svoje prve številke. Za človeka je takšna starost dobra sredina. Za glasilo, ki ves čas izhajanja neprekinjeno deluje na temeljih prostovoljstva, pa pravzaprav velika.

Glasilo je nastalo sredi sedemdesetih let prejšnjega stoletja z namenom obveščanja krajanov o načrtih in njihovi izvedbi v Krajevni skupnosti Poljane. Od takrat je Vaščan izhajal vsaj enkrat, lahko pa tudi dva do trikrat letno. »Odvisno od potrebe ter časovnih in materialnih zmožnosti,« so napisali snovalci prve številke. V devetdesetih in na začetku novega stoletja redno dvakrat, v zadnjih petnajst letih pa enkrat in sicer konec koledarskega leta.

Od prve do zadnje, 132. številke je v razvoju glasila opazna precejšnja razlika. Spreminjal se je postopno. Pravzaprav bolj kot spreminjal, širil svoj obseg iz prvotne vsebine na nova področja. Z leti je postajal vedno bolj širok zapisovalec dogajanja v kraju. V njem so se začela oglašati društva, organizacije, ob koncu osemdesetih se je s Šolsko prilogo pridružila šola, v devetdesetih župnija. Sredino pa so začeli zapolnjevati vedno bolj dragoceni članki, ki bi danes po vsebini bolj sodili v kakšen zbornik, pridružil pa še kakšen intervju, odmev Poljanca iz tujine, predstavitev knjižne novosti ali razmišljanje. Zunanja podoba, se je začela spreminjati z razvojem tehnike. S prvimi ilustracijami, ki jih je v osemdesetih zanj risal Ive Šubic, v devetdesetih pa Bernarda Jesenko Filipič, je dobil podobo pravega glasila. Fotografije, ki so izboljšale, predvsem pa olajšale pri delu estetsko plat, so se začele pojavljati v začetku novega tisočletja, najprej zgolj na naslovnici, kasneje, črno-bele, tudi na sredini glasila.

Njegova zunanost oziroma oblika je danes profesionalna. Notranjost oziroma vsebina, ki jo še vedno ustvarjajo večinoma neprofesionalci, pa poseben hibrid, ki prav zaradi svoje posebnosti lahko v občini brez zavisti in podvajanja živi skupaj s Podbelgoškimi novicami.

Glasilo je prehodilo dolgo pot razvoja. Z njim se danes raziskuje in sprotno beleži zgodovina kraja, zato njegova vsebina z leti ne zastara, pač le še pridobi na svoji vrednosti, kar so zaslužili tudi mnogi krajani, ko so si začeli ustvarjati doma vsak svoj lasten arhiv Vaščana. Hrani pa ga tudi Krajevna skupnost Poljane, knjižnice v občini in Škofji Loki, Narodna in univerzitetna knjižnica v Ljubljani ter The British Library. Dragoceno vez pa predstavlja Poljancem v diaspori, ki so vselej njegovi najbolj hvaležni bralci. Vaščanova dejavnost je torej trajnega pomena, ki že petdeset let neprekinjeno vidno prispeva k razvoju in ugledu občine in Krajevne skupnosti Poljane.

Franc Dolenec
predsednik sveta KS Poljane
nad Škofjo Loko